

Libertatea de alegere și legea păcatului

Sâmbătă, 7 ianuarie 2006

Evelyn Mangîru

Cel mai de preț dar al omului este libertatea de alegere. Ca ființe inteligente create de un Dumnezeu al dragostei, fericirea noastră nu ar fi posibilă dacă nu s-ar întemeia pe alegerea personală.

Există însă o diferență majoră între a-ți dori să alegi ceva și a alege cu adevărat, practic, acel lucru. Dacă plec de acasă cu gândul că atunci când voi ajunge la magazin, între kiwi și ciocolată voi alege să cumpăr kiwi, nu înseamnă că am și ales kiwi. Înseamnă doar că mi-aș dori să aleg kiwi. Procesul de alegere nu este încheiat, parafat, autentificat, până când nu a fost pus în practică. Este foarte posibil ca atunci când voi ajunge în magazin pofta de ciocolată să răzbească asupra nevoii de vitamina C și să-i cer vânzătorului ceea ce i-am cerut de atâtea ori mai înainte: ciocolata preferată.

Cum se poate exercita libera alegere în condițiile păcatului? Știm că păcatul ne-a făcut robi. Un rob nu are dreptul să aleagă. El doar îndeplinește ceea ce-i poruncește stăpânul său. El poate avea dorințe, vise, idealuri. Dar la ce bun dacă nu le poate pune în practică?

Cum poate un păcătos să aleagă să-L slujească pe Dumnezeu?

Dacă dreptul meu de alegere a binelui este paralizat de o lege mai presus de voința mea – legea păcatului – nu înseamnă oare că eu nu beneficiez de libertatea de alegere? Și nu înseamnă că de fapt nu există nici o speranță de salvare pentru mine, întrucât nu pot alege mântuirea?

Nu.

Problema pornește de la o înțelegere greșită a libertății de alegere. Noi suntem obișnuiți să credem că și punerea în practică a alegerii personale depinde tot de persoana noastră, ea realizându-se prin forțe proprii. „Eu spun, eu fac. Dacă am spus că voi fi bun, voi fi bun! Dacă am spus că voi sluji pe Dumnezeu, voi sluji pe Dumnezeu!”

Pavel a pus punctul pe i: „Știu, în adevăr, că nimic bun nu locuiește în mine, adică în firea mea pământească, pentru că, ce-i drept, am voința să fac binele, dar n-am puterea să-l fac. Căci binele pe care vreau să-l fac, nu-l fac, ci răul pe care nu vreau să-l fac, iată ce fac!”

Libertatea de alegere nu trebuie confundată cu capacitatea de a pune în practică propria voință. „Am voința,” dar „n-am puterea.” Eu am libertatea de a alege să zbor, dar dacă voi încerca să pun în practică acest lucru, consecințele ar putea fi costisitoare.

Libertatea de alegere este singurul lucru pe care păcatul nu ni l-a putut lua! El însă ne-a deconectat de la Sursa care făcea posibil ca noi să punem în practică voința binelui. Tot Pavel identifică foarte bine cauza pentru care el nu putea face binele pe care vroia să-l facă, ci răul pe care nu vroia să-l facă: „Și dacă fac ce nu vreau să fac, nu mai sunt eu cel ce face lucrul acesta, ci păcatul care locuiește în mine. Găsesc, deci, în mine legea aceasta: când vreau să fac binele, răul este lipit de mine. Fiindcă, după omul dinăuntru îmi place legea lui Dumnezeu; dar văd în mădularele mele o altă lege, care se luptă împotriva legii primite de mintea mea și mă ține rob legii păcatului, care este în mădularele mele” (Rom. 7:18-23).

Libertatea de alegere este ceea ce ne permite să decidem în forul nostru interior ce ne place și ce nu place. Nici un regim dictatorial care a existat vreodată pe acest pământ nu a putut suprima cu adevărat libertatea de alegere a omului. A putut doar să-i ia acestuia mijloacele de a-și pune în practică propria voință și să-l intimideze, făcându-l să creadă și să accepte că este prizonier și că nu are altă șansă decât să se supună necondiționat. Au existat însă și oameni care au continuat să creadă în libertate și au fost dispuși să-și asume orice risc pentru a ajunge acolo unde o puteau exercita. Ei au înțeles să nu se teamă „de cei ceucid trupul, dar care nu pot ucide sufletul.” Ceea ce înrobește cu adevărat este frica. Atunci când ascuți glasul fricii ești în stare să renunți la orice, inclusiv la libertate. Iar frica este arta răului.

Dumnezeu ne-a creat liberi și suntem liberi. Nu avem nici un motiv să ne îndoim de acest lucru. Dar nu numai atât. El ne pune la dispoziție și puterea de a ne exercita libertatea. Această putere se găsește în neprihănirea lui Hristos. Așa cum păcatul dictează în noi împlinirea răului, neprihănirea face posibilă împlinirea binelui. Noi suntem cei care decidem care lege va domni în inimile noastre – legea păcatului sau legea neprihănirii. Noi suntem cei care, în virtutea libertății de alegere, decidem care este puterea care va lucra în mădularele noastre – puterea binelui sau puterea răului.

Dar este suficient să avem libertatea de alegere și puterea de a exercita această libertate?

Vom vedea că nu.

Cum pot decide ce este cel mai bine pentru mine dacă nu sunt informat?

Aș vrea să revin la ilustrația cu ciocolata și kiwi. Cum pot decide ce să cumpăr? Ciocolata îmi place foarte mult. Am mâncat de nenumărate ori și nu este nici o îndoială că aș mai mânca de multe ori. Am și câteva ciocolate preferate. Să presupunem însă că despre

kiwi nu știu mai nimic și că nu am mâncat niciodată. Așadar, am toate motivele să aleg ciocolata, și nici un motiv să aleg kiwi.

La ce bun că am libertatea de alegere, că am și puterea de a-mi exercita această libertate, dacă nu am discernământ?

Cum pot alege eu binele, dacă tot ce cunosc este răul?

Ei bine, Dumnezeu nostru plin de dragoste nu ne-a lăsat în această situație disperată. El nu a încetat să ni Se descopere din prima clipă a păcatului – mielul de jertfă, legea, Isus Hristos... Tot ce a trebuit să facem noi a fost să privim. Să privim mielul, să privim legea, să-L privim pe Hristos, și privind să fim schimbați.

Dar cum putem fi schimbați doar prin faptul că privim?

Tot ce trebuie să înțelegem este că Dumnezeu nu poate opera nimic în viața noastră fără permisiunea noastră. El ne-a dat libertatea de a alege dacă Îi vom permite sau nu să ne elibereze de păcat. Și ca să Se asigure că vom lua această decizie în cunoștință de cauză ne-a pus la dispoziție și toate informațiile de care aveam nevoie despre planul de mântuire. Privind la acest plan, adică analizându-l, studiindu-l, decidem dacă ne place sau nu, dacă suntem de acord cu el sau nu, dacă îl apreciem sau nu. Și pe baza acestei decizii Îi răspundem lui Dumnezeu dacă vrem să-Și îndeplinească cu noi scopul Său din veacuri veșnice sau vrem mai degrabă să pierim.

Așadar, Dumnezeu ne dă atât libertatea de alegere, cât și puterea de a alege și discernământul pentru a face o alegere inteligentă. Prin toate acestea Dumnezeu i-a oferit omului libertatea deplină și șansa deplină de a scăpa de sub robia păcatului. Nu există nimic care să ne împiedice să facem alegerea cea bună. Suntem liberi.